

Κύπρου Γεώργιος: “Πεντηκοστά δεύτερα Χριστούγεννα σε μια μοιρασμένη πατρίδα, βιώνοντας την αναλγησία των ισχυρών της γης”

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου](#)

Όσο κι αν θέλουμε κι εμείς στην Κύπρο, σήμερα, να αποβάλουμε κάθε θλίψη και βιοτική μέριμνα, όσο κι αν επιθυμούμε να «πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις» εἰς Βηθλεέμ, δεν μπορούμε, δυστυχώς, να το πετύχουμε εξαιτίας της συνεχιζόμενης για περισσότερο από μισό αιώνα τουρκικής κατοχής τονίζει στην Εγκύκλιό του για τα Χριστούγεννα ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου [κ.κ. Γεώργιος](#).

Με τις σκέψεις και την αγωνία για την πορεία του μεγάλου εθνικού θέματος, ο Μακαριώτατος στηλιτεύει την αναλγησία των ισχυρών της γης απέναντι στη συνεχιζόμενη τουρκική κατοχή την ώρα που στη Μεγαλόνησο ετοιμάζονται να

γιορτάσουν τα πεντηκοστά δεύτερα Χριστούγεννα σε μια μοιρασμένη πατρίδα. “Βιώνοντας την αδικία σε βάρος μας και την αναλγησία των ισχυρών της γης, καλούμαστε να αντλήσουμε θάρρος από τα μηνύματα της μεγάλης γιορτής, να αναθεωρήσουμε την αδιέξοδη πορεία μας και να προγραμματίσουμε το μέλλον”, υπογραμμίζει.

Και εφέτος τα Χριστούγεννα οι σκέψεις και οι καρδιές δεν μπορούν να αποσπαστούν “από την κατεχόμενη γη μας, από τις βουβές, σήμερα, εκκλησίες μας, από το δράμα της πατρίδας μας”, τονίζει.

Για ακόμη μία φορά ο Προκαθήμενος της εν Κύπρω Εκκλησίας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για το σχέδιο τουρκοποίησης της Κύπρου. “Η «άνετη προσωρινότητα» στην οποία ξεχαστήκαμε, σε συνδυασμό με την παρελκυστική πολιτική της Τουρκίας και τη μεθοδευμένη επιδίωξη, εκ μέρους της, του τελικού και αμετάθετου στόχου της για κατάκτηση και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου, μας οδήγησαν στο χείλος του κρημνού και την κοινωνία μας σε αποσύνθεση”.

“Για να είμαστε πειστικοί σε εχθρούς και φίλους, θα πρέπει να καταστήσουμε σαφές ότι δεν θα δεχθούμε λύση που να θέτει σε κίνδυνο τη διαβίωση του Ελληνισμού στην Κύπρο. Φημολογούμενες λύσεις, όπως η λεγόμενη Διζωνική Δικοινοτική Ομοσπονδία, η η Συνομοσπονδία, η η λύση δύο κρατών οδηγούν τον Ελληνισμό της Κύπρου σε εθνική ευθανασία. Η λύση που θα δεχθούμε θα πρέπει να προνοεί και για τον λαό μας όλα τα δικαιώματα που απολαμβάνουν όλοι οι Ευρωπαίοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση”, αναφέρει σε άλλο σημείο.

Αναλυτικά ολόκληρη η Αρχιεπισκοπική Εγκύκλιος για τα Χριστούγεννα 2025:

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου,

Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι

τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,

Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντος

Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Θεὸς τὸ τεχθέν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.

Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;»

Κάθε φορὰ πὺ στεκόμαστε μπροστὰ στὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ, νιώθουμε τὴ λογικὴ μας νὰ ἀποδεικνύεται ἀνίκανη νὰ συλλάβει τὸ μεγάλο γεγονὸς. Ἀδυνατεῖ νὰ ἐξηγήσει κάτι πὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὰ μέτρα της. Δὲν εἶναι μόνο ἡ δυσκολία κατανόησης μιᾶς παρθενικῆς γέννησης. Εἶναι κυρίως τὸ ἀσύλληπτο τῆς θεϊκῆς γέννησης. «Ὁ ἀναρχὸς ἄρχεται». «Ὁ Λόγος σαρκοῦται». «Ὁ ἀόρατος ὁράται». «Ἀρχὴν λαμβάνει χρονικὴν» ὁ δημιουργὸς τοῦ χρόνου.

Γιὰ κάθε γεγονὸς, στὸν κόσμον τοῦτο -ἱστορικὸ, κοινωνικὸ ἢ φυσικὸ- μπορεῖς νὰ ἀναζητήσεις καὶ νὰ βρεῖς κάτι ἀνάλογό του. Ξανασυνέβη τὸ ἴδιο, ἢ παρόμοιό του, σὲ προηγούμενες ἐποχές· κι εἶναι σίγουρο πὺς θὰ ἐπαναληφθεῖ καὶ μελλοντικά. Τὸ γεγονὸς τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ, ὅμως, εἶναι μοναδικὸ καὶ ἀνεπανάληπτο. Δὲν ἔχει ὅμοιό του σὲ προηγούμενη ἐποχή, οὔτε καὶ θὰ ἔχει μελλοντικά. Εἶναι «τὸ μόνον καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον», τὸ σημαντικότερο γεγονὸς στὴν Ἱστορία. Αὐτὸ πὺ δίχασε τὴν Ἱστορία στὴν πρὸ καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ἐποχή. Εἶναι ἡ ἀναδημιουργία τῆς ἀνθρωπότητος.

Χωρὶς τὴ σάρκωση τοῦ Χριστοῦ θὰ παραμέναμε βυθισμένοι στὴν ἁμαρτία, ἀνήμεροι νὰ ἐπιτελέσουμε τὶς δυνατότητες τῆς φύσης μας, πὺ πήραμε ἀπὸ τὸν Θεό. Ὁ Χριστὸς ἦλθε στὸν κόσμον γιὰ νὰ μᾶς δώσει τὴ δυνατότητα, ἐφοδιάζοντάς μας μὲ τὰ ἀπαραίτητα μέσα, νὰ τελειοποιηθοῦμε, νὰ φτάσουμε στὸ «καθ' ὁμοίωσιν» μὲ τὸν Θεό. Ὁ Μ. Ἀθανάσιος λέγει ὅτι «Αὐτὸς ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν». Μὰ καὶ ἡ Κτίσις, ἡ ὁποία «συνεστέναζε καὶ συνώδινε» μαζί μας, ἐλευθερώνεται, τώρα, ἀπὸ τὴ φθορά.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος στέκει μὲ θαυμασμὸ μπροστὰ στὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ καὶ λέγει: «προσέλαβε τὸ χεῖρον, ἵνα δῶ τὸ βέλτιον· ἐπτώχευσεν, ἵν' ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν· δούλου μορφὴν ἔλαβεν, ἵνα τὴν ἐλευθερίαν ἡμεῖς ἀπολάβωμεν».

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ μιὰ γυναῖκα, τὴν Παρθένο Μαρία, δείχνει καὶ τὶς δυνατότητες τῆς ἀνθρώπινης φύσης. Μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος, μιμούμενος τὴν Παναγία στὴν ἀρετὴ καὶ στὴν ἀγιότητα, νὰ χωρέσει μέσα του τὸν Θεό.

Τὰ Χριστούγεννα εἶναι καὶ μήνυμα πραγματικῆς εἰρήνης, αὐτῆς πὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν ἡσυχὴ συνείδηση, λόγῳ τῆς καταλλαγῆς πὺ ἔφερε ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους. Εὐλόγα, λοιπόν, «ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον συναγάλλονται». Μέσα στὰ τόσα ἀντιφατικά, ἀλληλοσυγκρουόμενα καὶ ἀνησυχητικὰ μηνύματα τῶν ἡμερῶν μας, ἔρχεται νὰ ἡρεμήσει καὶ νὰ καθησυχάσει τὸν ἄνθρωπον τὸ μήνυμα τοῦ Ἀγγέλου «ὅτι

ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος» (Λουκ. β', 11).

«Διέλθωμεν», λοιπόν, καὶ ἡμεῖς «ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός» (Λουκ. β', 15). Ἐκεῖ θὰ βροῦμε ὅ,τι κατὰ βάθος ἐπιζητοῦμε: Εἰρήνη, χαρά, λύτρωση, πληρότητα ζωῆς.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὅσο κι ἂν θέλουμε κι ἐμεῖς στὴν Κύπρο, σήμερα, νὰ ἀποβάλουμε κάθε θλίψη καὶ βιοτικὴ μέριμνα, ὅσο κι ἂν ἐπιθυμοῦμε νὰ «πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις» εἰς Βηθλεὲμ, δὲν μπορούμε, δυστυχῶς, νὰ τὸ πετύχουμε. Οἱ σκέψεις καὶ οἱ καρδιές μας δὲν μπορούν νὰ ἀποσπαστοῦν ἀπὸ τὴν κατεχόμενη γῆ μας, ἀπὸ τὶς βουβές, σήμερα, ἐκκλησίες μας, ἀπὸ τὸ δράμα τῆς πατρίδας μας.

Γιορτάζοντας τὰ πεντηκοστὰ δεύτερα Χριστούγεννα σὲ μιὰ μοιρασμένη πατρίδα, καὶ βιώνοντας τὴν ἀδικία σὲ βάρος μας καὶ τὴν ἀναλγησία τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, καλούμαστε νὰ ἀντλήσουμε θάρρος ἀπὸ τὰ μηνύματα τῆς μεγάλης γιορτῆς, νὰ ἀναθεωρήσουμε τὴν ἀδιέξοδη πορεία μας καὶ νὰ προγραμματίσουμε τὸ μέλλον.

Ἀμέσως μετὰ τὴν τουρκικὴ εἰσβολὴ στὴν πατρίδα μας, τὸ ἀγωνιστικὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ μας παρέμενε ἀκμαῖο καὶ ἀξιοζήλευτο. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ὅμως, ἐπῆλθε σταδιακὴ κάμψη τοῦ φρονήματος αὐτοῦ καὶ τῆς διάθεσης γιὰ ἀγώνα πρὸς ἀπελευθέρωση καὶ ἐπιστροφὴ στὴν κατεχόμενη γῆ μας.

Ἡ «ἄνετη προσωρινότητα» στὴν ὁποία ξεχαστήκαμε, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν παρελκυστικὴ πολιτικὴ τῆς Τουρκίας καὶ τὴ μεθοδευμένη ἐπιδίωξη, ἐκ μέρους της, τοῦ τελικοῦ καὶ ἀμετάθετου στόχου της γιὰ κατάκτηση καὶ τουρκοποίηση ὁλόκληρης τῆς Κύπρου, μᾶς ὁδήγησαν στὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ καὶ τὴν κοινωνία μας σὲ ἀποσύνθεση.

Βιώνουμε καθημερινὰ αὐτὴν τὴν ἀπαράδεκτη κατάσταση:

Τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ διαφθορὰ κυριαρχοῦν στὴν κοινωνία μας. Φόνοι, ἀπάτες, κλοπές, βία στὰ γήπεδα, κάθε εἶδους ἐγκλήματα κυριαρχοῦν στὰ καθημερινὰ δελτία εἰδήσεων. Ὡς καὶ ἂν ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς μας πολιτισμὸς ἔχασε κάθε ἐπίδραση στὴ ζωὴ μας.

Τὸ καθημερινὸ πῆγαινε-ἔλα στὰ κατεχόμενα, ὄχι γιὰ προσκύνημα στὰ ἱερὰ καὶ στὰ ὀσιὰ μας, ἀλλὰ γιὰ διασκεδάσεις καὶ ἐνίσχυση τῆς οἰκονομίας τῶν κατεχομένων, δηλώνει ἔλλειψη ἐθνικῆς αὐτοσυνειδησίας καὶ διάθεση ὑποταγῆς.

Ἡ ἔκπτωση στὸν πολιτικὸ βίον, ποὺ παρατηρεῖται ὄχι τόσο μὲ τὴν ἐπιδίωξη κάποιων, χωρὶς προσόντα καὶ δυνατότητες, γιὰ κατάληψη δημοσίων θέσεων καὶ πολιτειακῶν ἀξιομάτων, ὅσο μὲ τὴν ὑποστήριξη ποὺ αὐτοὶ συναντοῦν ἀπὸ εὐρέα στρώματα τοῦ λαοῦ, τί ἄλλο μαρτυρεῖ παρὰ ἐπιστροφή σὲ πολιτικὸ πρωτογονισμό;

Κι ὅλα αὐτὰ ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι ἀνενόχλητοι ἐμπεδώνουν τὴν κατοχὴ καὶ προωθοῦν τὴν ὑλοποίηση τῶν ἀνόσιων στόχων τους. Βυθισμένοι στὴ διαφθορά, ὅμως, καὶ παραδομένοι στὴ ραστώνη, δὲν μποροῦμε νὰ διεξαγάγουμε ἀγώνα ἐθνικῆς ἐπιβίωσης. Τὸν τελευταῖον καιρό, μάλιστα, μὲ τὶς ψευδοεκλογές στὰ κατεχόμενα ἐδάφη μας, καλλιεργοῦμε τὴν ψευδαίσθηση ὅτι μὲ τὴν ἀλλαγὴ κατοχικοῦ ἡγέτη, ἐπὶκειται καὶ εὐνοϊκὴ, γιὰ μᾶς, λύση τοῦ προβλήματός μας. Μέσα στὴν ποικίλη σύγχυσή μας παραβλέπουμε ὅτι οὐδεὶς ἡγέτης στὰ κατεχόμενα μπορεῖ νὰ ἐπιβάλλει διαφορετικὴ πορεία ἀπὸ αὐτὴν ποὺ θέλει ἡ Τουρκία, ἢ νὰ ἀλλάξει τὶς στρατηγικὲς παραμέτρους γιὰ τὴ μορφή λύσης. Ἀντίθετα, μάλιστα, ἡ ἐντύπωση ποὺ δημιουργήθηκε, γιὰ διαλλακτικότητά τῆς ἄλλης πλευρᾶς, θὰ ἐπισύρει καὶ νέες πιέσεις σ' ἐμᾶς, γιὰ περαιτέρω ὑποχωρήσεις, ποὺ θὰ κεφαλαιοποιηθοῦν ἀπὸ τὴν κατοχικὴ δύναμη.

Ἰδιαίτερα σοβαροί, πράγματι, οἱ κίνδυνοι ποὺ ἀντιμετωπίζουμε. Κι ὀφείλουμε νὰ ἀνασυντάξουμε τὶς δυνάμεις μας, προκειμένου νὰ τοὺς ἐξουδετερώσουμε καὶ νὰ ἐξακολουθήσουμε νὰ διαβιώνουμε, ὡς Ἑλληνισμός, στὴν Κύπρο, ὅπου κατοικοῦμε ἐδῶ καὶ 35 αἰῶνες.

Ζοῦμε σ' ἓναν κόσμον πολὺ λιγότερο προβλέψιμο, σὲ σχέσιν ἀκόμα καὶ μὲ τὸ πρόσφατο παρελθόν. Ἀπὸ τὸν διπολισμὸ τοῦ ψυχροῦ πολέμου καὶ ἀργότερα τὴν ἡγεμονία τῆς μοναδικῆς Ὑπερδύναμης, ἔχουμε περάσει σὲ φάση αὐξανόμενης ἀβεβαιότητος. Ἡ ἀβεβαιότητα ἐπιτείνεται ἀπὸ τὴ συχνὰ ἀπρόβλεπτη συμπεριφορὰ κάποιων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ περιμέναμε συνέπεια καὶ ἀξιοπιστία. Γι' αὐτὸ καὶ θὰ πρέπει, ὡς Ἑλληνισμός, στὶς δικές μας, κυρίως, δυνάμεις νὰ στηριχθοῦμε. Νὰ χρησιμοποιήσουμε, ὅσο μποροῦμε, καὶ τὶς προσφερόμενες συμμαχίες μὲ γειτονικοὺς λαούς, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα συμπλέουν μὲ τὰ δικά μας, ἀλλὰ νὰ ἔχουμε πάντα ὑπόψη μας, ὅτι, ἂν τὰ συμφέροντα τῶν ξένων ἐξυπηρετοῦνται, κάποια στιγμή, καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, δὲν θὰ διστάσουν αὐτοὶ νὰ ἀλλάξουν συμμαχίες.

Γιὰ νὰ εἴμαστε πειστικοὶ σὲ ἐχθροὺς καὶ φίλους, θὰ πρέπει νὰ καταστήσουμε σαφὲς ὅτι δὲν θὰ δεχθοῦμε λύση ποὺ νὰ θέτει σὲ κίνδυνο τὴ διαβίωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Κύπρο. Φημολογούμενες λύσεις, ὅπως ἡ λεγόμενη Διζωνικὴ Δικιοινοτικὴ Ὁμοσπονδία, ἡ ἢ Συνομοσπονδία, ἡ ἢ λύση δύο κρατῶν ὁδηγοῦν τὸν Ἑλληνισμό τῆς Κύπρου σὲ ἐθνικὴ εὐθανασία. Ἡ λύση ποὺ θὰ δεχθοῦμε θὰ πρέπει νὰ προνοεῖ καὶ γιὰ τὸν λαό μας ὅλα τὰ δικαιώματα ποὺ ἀπολαμβάνουν ὅλοι οἱ Εὐρωπαῖοι στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση.

Ἡ κρίση τῆς Ἱστορίας θὰ πρέπει νὰ μᾶς συνέχει. Ἡ Ἱστορία δὲν ἀναγνωρίζει ἐλαφρυντικά. Κρίνει, ἐπικρίνει καὶ κατακρίνει ψυχρά, βάσει τοῦ ἀποτελέσματος. Αὐτὴ ἡ ἔγνοια ἃς μᾶς ὁδηγεῖ στὴν ἐπιτέλεση τοῦ καθήκοντος.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ μὲ τὴν ἀγωνία γιὰ τὴν πορεία τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος νὰ μᾶς διακατέχει, χαιρετίζουμε, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς μεγάλης ἐορτῆς, ὅλους, ἰδιαίτερα τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ἐγκλωβισμένους, τοὺς ἀγνοούμενους καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, εὐχόμενοι ὑπομονὴ καὶ ἐγκαρτέρηση. Μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός», ἃς ἐντείνουμε τὶς προσπάθειές μας γιὰ ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας στὸ ἀνατέλλον νέο ἔτος 2026, τὸ ὁποῖο εἶθε νὰ εἶναι ἐν παντὶ εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Θεό.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,

Χριστούγεννα 2025.

Διάπυρος ἐν Χριστῷ τεχθέντι εὐχέτης,

+Ο ΚΥΠΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ
τῶν Χριστουγέννων

2025

